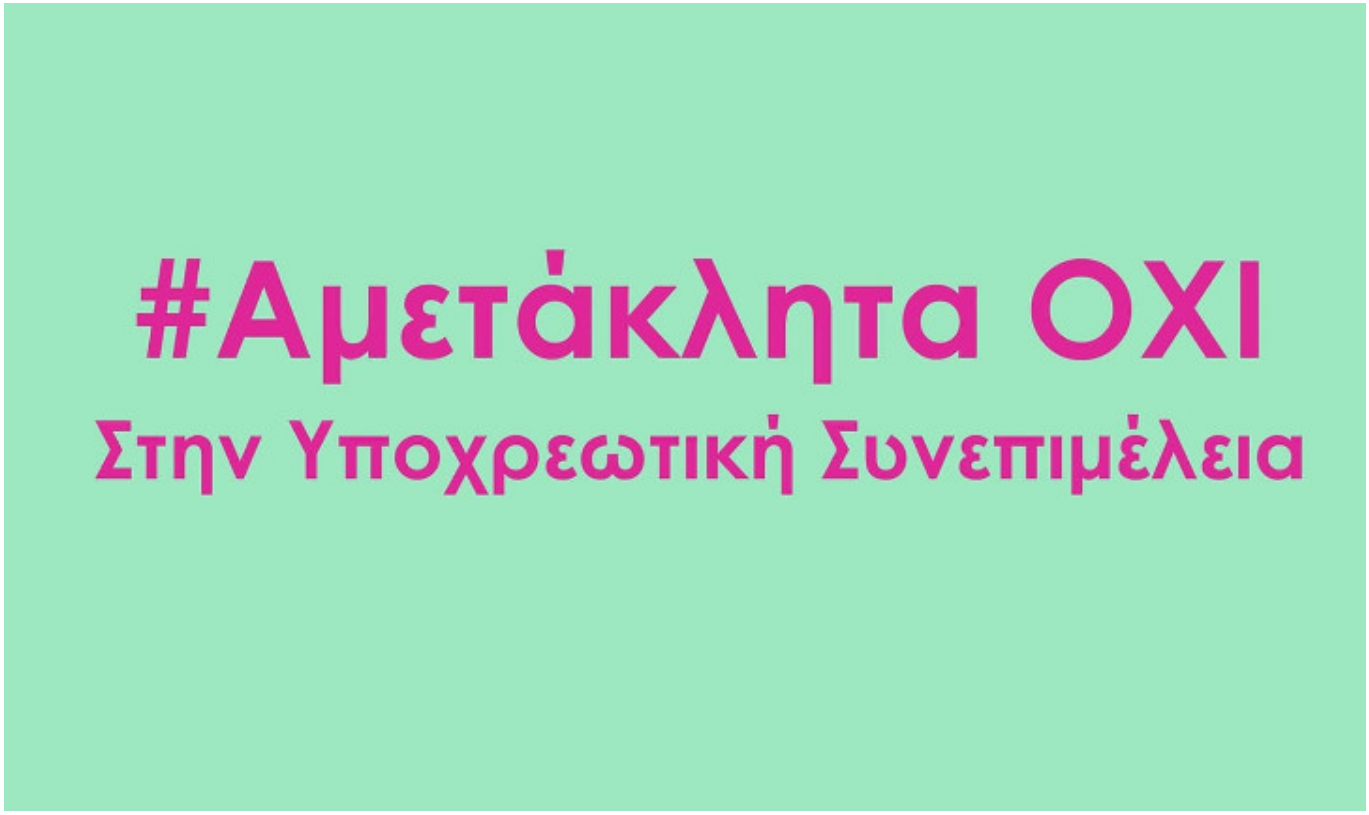
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η εκδήλωση στο facebook εδώ

Κινητοποίηση ενάντια στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης που προβλέπει την υποχρεωτική συνεπιμέλεια, δηλαδή της αναθεώρησης των άρθρων του οικογενειακού δικαίου που αφορούν τη ρύθμιση των σχέσεων, της επιμέλειας, μέριμνας και επικοινωνίας των γονέων και των ανήλικων τέκνων τους, οργανώνουν συλλογικότητες το Σάββατο στην Πλατεία Συντάγματος στις 2μμ.

Η Σ**υνέλευση Φεμινιστικών και Εργατικών Συλλογικοτήτων** σε ανακοίνωσή της αναφέρει:

Ο σεξισμός σας βλάπτει μητέρα και παιδί_ ΠΟΤΕ συνεπιμέλεια υποχρεωτική

Μετά από αρκετούς μήνες διαρροών, εν μέσω της κρίσης της πανδημίας η κυβέρνηση της ΝΔ δημοσιοποίησε στις 24/02 το νομοσχέδιο σχετικά με την αναμόρφωση του οικογενειακού δικαίου και ξεκίνησε τη σύντομη και “κατεπείγουσα” διαβούλευση στο διαδίκτυο (με χρονικό

ορίζοντα την 01/04) για τα άρθρα που αφορούν τη ρύθμιση των σχέσεων, της επιμέλειας, μέριμνας και επικοινωνίας των γονέων και των ανήλικων τέκνων τους, εισάγοντας την υποχρεωτική συνεπιμέλεια των παιδιών μετά το διαζύγιο.

Το νομοσχέδιο έρχεται σε μια συγκυρία που ο νεοσυντηρητικός χαρακτήρας της κυβέρνησης πέρα από την επιβολή χειρότερων συνθηκών εργασίας και καταπάτησης δημοκρατικών δικαιωμάτων (και στο όνομα της πανδημίας) πάει και ένα βήμα παραπάνω εισάγοντας αντιδραστικές τομές σε ότι αφορά το οικογενειακό δίκαιο, υπηρετώντας πιστά το ιστορικό δόγμα της δεξιάς "Πατρίς-θρησκεία-οικογένεια". Το δόγμα αυτό αποτυπώνεται ξεκάθαρα στις δηλώσεις του υπουργού. Δικαιοσύνης, Κ. Τσιάρα, ο οποίος ανέφερε σε δημόσια συνέντευξή του ότι "τα παιδιά που μεγαλώνουν με τη φυσική παρουσία και των δύο φύλων και των δύο γονέων είναι παιδιά με λιγότερα ψυχολογικά προβλήματα, είναι παιδιά με μικρότερες ή καθόλου παρεκκλίσεις, είναι παιδιά που προσαρμόζονται με μεγαλύτερη ευκολία στην σύγχρονη κοινωνία."

Πρόκειται για αναγωγή της πυρηνικής οικογένειας σε υπέρτατη αξία, όσο κι αν προσπαθούν να το παρουσιάσουν με όρους αποκατάστασης της "ισότητας των φύλων".

Είναι σαφές πλέον, ότι μια τέτοια μεταρρύθμιση στο οικογενειακό δίκαιο υπηρετεί την συντηρητική αφήγηση της δεξιάς σε ιδεολογικό επίπεδο, και σε υλικό επίπεδο τα συμφέροντα αστών ανδρών που θεωρούν αναγκαία την ανάκτηση της κυριαρχίας τους στα παιδιά τους και τη μείωση της διατροφής. Το λόμπυ των ενεργών μπαμπάδων έχει παίξει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του νομοσχεδίου και δεν είναι τυχαίο ότι δύο μέλη του συμμετέχουν στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή.

Αξίζει να θυμίσουμε εδώ, ότι το νομοσχέδιο δεν αφορά τις περιπτώσεις όπου η συνεπιμέλεια είναι εφικτή ως επιλογή των γονέων με συναινετικό τρόπο. Αυτές οι περιπτώσεις, που οι γονείς δεν θέλουν πλέον να είναι μαζί αλλά θέλουν και μπορούν να μεγαλώνουν μαζί τα παιδιά τους, καλύπτονται από τη Συναινετική Συνεπιμέλεια που υπάρχει και στον ισχύοντα νόμο. Παράλληλα, το προτεινόμενο νομοσχέδιο βάζει στο κέντρο της φιλοσοφίας του οικογενειακού δικαίου τα "δικαιώματα" των γονέων σε πλήρη αντίθεση με την υπάρχουσα νομοθεσία (που ψηφίστηκε το 1983) και διακατέχεται από ένα έντονο παιδοκεντρικό χαρακτήρα.

Η εναντίωση μας σε αυτό νομοσχέδιο έκτρωμα βασίζεται σε δύο άξονες: στο πώς περιορίζεται η ελεύθερη επιλογή της γυναίκας μέσα σε μια πατριαρχική καπιταλιστική κοινωνία να πάρει διαζύγιο από το συντρόφό της, στο πώς προστατεύεται η ίδια και τα

παιδιά της από κακοποιητικές- βίαιες σχέσεις και στο πώς επηρεάζονται η ψυχολογία και τα δικαιώματα του παιδιού με τις νέες διατάξεις.

Οι αλλαγές που προωθούνται αφορούν τα ακόλουθα:

● Τεκμήριο ⅓ του χρόνου του παιδιού

Οι υποθέσεις επιμέλειας παιδιών μετά τη λύση του διαζυγίου εξετάζονταν μέχρι τώρα εξατομικευμένα για κάθε οικογένεια, λαμβάνοντας υπόψιν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις ανάγκες των παιδιών. Πλέον, εισάγεται το τεκμήριο του 1/3 του χρόνου του παιδιού για την άσκηση επικοινωνίας με τον γονέα που δεν διαμένει, κάτι που θα επιβάλλεται καθολικά σε όλα τα παιδιά. Την ίδια στιγμή, το ⅓ αυτό μπορεί να είναι και “λιγότερο” αν ο γονιός αυτός δεν το επιθυμεί δημιουργώντας μια στρεβλή μορφή “μοιράσματος” γονεικών καθηκόντων.

● Επικοινωνία και πρόσβαση κακοποιητικού γονέα στο παιδί

Νομοθετείται πλέον ότι κάθε γονέας, ακόμη και αν έχει καταδικαστεί πρωτόδικα για ενδοοικογενειακή κακοποίηση, θα μπορεί να έχει επικοινωνία με το παιδί, για το ⅓ του χρόνου, και πρόσβαση στην κακοποιημένη πρώην σύζυγο που έχει την κύρια επιμέλεια, μέχρι την ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ καταδίκη του. Είναι σαφές ότι η αμετάκλητη καταδίκη ενός κακοποιητή στα ελληνικά δικαστήρια μπορεί να διαρκέσει αρκετά χρόνια, και έως τότε θα μπαινοβγαίνει στο σπίτι ανενόχλητος, και χωρίς να υπάρχει καμία νομική προστασία.

● Εγκλωβισμός γυναικών σε κακοποιητικές σχέσεις

Οι αντιδραστικές ρυθμίσεις όχι μόνο παραβλέπουν τις υπαρκτές κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των δύο φύλων αλλά τις ενισχύει, κάνοντας τη «ζυγαριά» να γέρνει ακόμα περισσότερο στη μια πλευρά. Δίνει έτσι το δικαίωμα ελέγχου του τόπου διαμονής του παιδιού [και της μητέρας του/ευάλωτου γονιού] και της διαρκούς εμπλοκής του ενός στη ζωή του άλλου επιβαρύνοντας εκείνες τις πλευρές που επιδιώκουν να ξεφύγουν από έναν καταπιεστικό, ελεγκτικό ή/και κακοποιητικό σύντροφο.

Είναι γεγονός πως σε αυτή την πλευρά συνηθέστερα βρίσκονται γυναίκες, μετανάστες/τριες, ανάπηροι/ες, λοατκι άτομα, οι οποίες θα δυσκολευτούν ακόμη περισσότερο να ξεφύγουν από έναν κακοποιητικό γάμο όταν θα εκβιάζονται με την απώλεια των παιδιών. Είναι γνωστό ότι είναι ελάχιστα τα ποσοστά των επιζωσών έμφυλης/ενδοοικογενειακής βίας που φτάνουν στην καταγγελία, για λόγους κοινωνικούς, ταξικούς, φυλετικούς και έμφυλους που

εμποδίζουν τη συντριπτική πλειονότητα των επιζωσών στο να καταγγείλει. Ευθύνονται ταυτόχρονα : το ανεπαρκές και μόνιμα υποχρηματοδοτούμενο κρατικό δίκτυο υποστηρικτικών δομών και υπηρεσιών, η δυσκολία να αποδειχθεί η ενδοοικογενειακή βία και οι πολλαπλές μορφές της, λεκτική, ψυχολογική, σωματική, στις αίθουσες των δικαστηρίων και βέβαια το γεγονός ότι προκειμένου να τελεσιδικήσει μία μήνυση για κακοποίηση στα ποινικά δικαστήρια χρειάζονται 8 έως και 10 χρόνια.

Το νομοσχέδιο, ουσιαστικά καταργεί το δικαίωμα καταπιεσμένων ή/και κακοποιημένων γυναικών και παιδιών να απαλλαγούν από τον κακοποιητή τους.

Τι είδους “μεταρρυθμίσεις” χρειάζονται;

Ο ρόλος του κράτους στην κατεύθυνση της έμφυλης ισότητας και της ανατροφής των παιδιών, δεν θα έπρεπε να περιορίζεται σε ρυθμίσεις και μάλιστα τόσο ασφυκτικές και οριζόντιες για το πώς θα μεγαλώνουν τα ζευγάρια τα παιδιά τους, αλλά στο χτίσιμο των προϋποθέσεων για την ελάφρυνση από τα βάρη του μεγαλώματος. Αντί να μεταθέτει τις ευθύνες της σωματικής και ψυχοκοινωνικής ανάπτυξης των παιδιών, μια εξαιρετικά δύσκολη και ευαίσθητη προσπάθεια, αποκλειστικά στους γονείς και ιδιαίτερα στη μητέρα, θα έπρεπε να συνεπικουρεί στην προσπάθεια. Πώς;

– Ιδρύοντας δομές υποστήριξης και ενδυνάμωσης των γονιών, μόνιμα και σταθερά επιδόματα, που θα καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες των φτωχών οικογενειών, δημόσιους και δωρεάν παιδικούς σταθμούς και κέντρα δημιουργικής απασχόλησης των μικρών παιδιών

– Ενισχύοντας τη δημόσια εκπαίδευση για την ελάφρυνση των γονιών από τα δυσβάσταχτα πρόσθετα οικονομικά βάρη της μόρφωσης

– Δημιουργώντας δημόσιες δομές κοινωνικής πρόνοιας που να υποστηρίζουν ενεργά και τους δύο γονείς σε περιπτώσεις συναινετικής συνεπιμέλειας

Μόνο έτσι απελευθερώνεται η γυναίκα από την ανατροφή και υποβοηθούνται οι γονείς να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που προκύπτουν. Σε διαζευγμένα ζευγάρια που δεν τίθενται θέματα κακοποιητικών σχέσεων, αποφεύγοντας διενέξεις για το χρόνο επαφής του παιδιού, τις διατροφές κλπ. Αλλά και στην περίπτωση των κακοποιητικών περιπτώσεων η ύπαρξη κατάλληλων δομών στηρίζει το θύμα γονιό- τον ευάλωτο γονέα (στη συντριπτική πλειοψηφία τη μητέρα) και το παιδί και βοηθά στην απελευθέρωσή τους από το κακοποιητικό περιβάλλον.

Καμία σκέψη για υποχρεωτική συνεπιμέλεια!

Δεν θα επιτρέψουμε την ψήφιση του αντιδραστικού νομοσχεδίου!

Συμμετέχουμε και καλούμε σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στο νομοσχέδιο, το Σάββατο 27/03 στις 2μμ. στο Σύνταγμα!

Λέμε #ΑμετάκληταΟΧΙ στο νομοσχέδιο Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια